

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറ്റിയെട്ട്

ദൈവിക സമാഗമങ്ങളും പ്രവചനാത്മക സജ്ജീകരണങ്ങളും:
ദാനിയേൽ 11:40-ലെ അന്തകാലിക ഘടനയിൽ 144,000 പേരുടെ
പങ്ക്

Jeff Pippenger
2024-05-01

പാപസ്ഥാനത്തിന്റെ രേഖയും, മതഭ്രഷ്ട റിപ്പബ്ലിക്കനിസത്തിന്റെ
രേഖയും, മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ രേഖയും, ഒരു ലക്ഷത്തി
നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ രേഖയും ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം
പതിനൊന്നിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ഗൂഢാചരിത്രത്തിലേക്ക് നാം
സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടുതവണ
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നു എന്ന വിഷയമാണ് നാം പരിഗണിക്കുന്നത്; അവന്റെ
ജനത്തെ രണ്ടാമതും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്റെ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഒരു
ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ അന്തിമ മുദ്രയിടൽ
പ്രക്രിയയെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

ദൈവിക പ്രതീകം ഒരു നവീകരണരേഖയിൽ ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ,
കർത്താവ് തുടർന്ന് ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നു;
അതിനുശേഷം അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. പരീക്ഷണപ്രക്രിയയുടെ
സമാപ്തിയിൽ ഒരു ചിതറിചിതറൽ സംഭവിക്കുന്നു; അതിന് ശേഷം,
പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ അനേകർ പിന്നിലാക്കി
വിടപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, അവൻ ആ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തെ രണ്ടാം
പ്രാവശ്യം വീണ്ടും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ സ്നാനസമയത്ത് തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിത്തുടങ്ങി; ക്രൂശിൽ ശിഷ്യന്മാർ ചിതറിപ്പോയി.
തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനുശേഷം, പെന്തക്കൊസ്റ്റിന് മുമ്പായി അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം വീണ്ടും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി. ഈ രേഖ,
പെന്തക്കൊസ്റ്റാൽ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിനു
തൊട്ടുമുമ്പായി, ഒരുലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്മേൽ ഒരു
രണ്ടാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ക്രൂശ്
ഒരു നിരാശയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതിനുശേഷം ഒരു രണ്ടാം
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടൽ വരുന്നു.

ക്രൂശിന് ശേഷമുള്ള രണ്ടാമത്തെ ശേഖരണം, ക്രിസ്തു തന്റെ
പുനരുത്ഥാനത്തിന് ശേഷം തന്റെ പിതാവുമായുള്ള സംഗമത്തിൽ നിന്ന്
ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ ആരംഭിച്ചു. ദൈവീയ പ്രതീകം ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ
ദൈവജനങ്ങൾ സന്ദേശം ഭൂജീക്കേണ്ടതാണ്; ക്രിസ്തു ഇറങ്ങി വന്നശേഷം,
അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം ഭക്ഷിച്ചു.

അവരോടുകൂടെ അവൻ ഭക്ഷണത്തെ നിമിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അപ്പോൾ എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു ഭേദിച്ചു അവർക്കു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു; അവർ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു; ഉടനെ അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചയിൽനിന്നു അപ്രത്യക്ഷനായി. ലൂക്ക ൨4:30, 31.

ക്രൂശിനുശേഷമുള്ള രണ്ടാം സംഗമത്തിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ "ഉഴുതി" നൽകി.

"ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഉഴുതിക്കൊടുക്കുകയും തന്റെ സമാധാനം അവർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത പ്രവൃത്തി, പെന്തക്കോസ്റ്റിദിവസത്തിൽ നൽകപ്പെടാനിരുന്ന സമൃദ്ധമായ വർഷത്തിനു മുമ്പുള്ള ഏതാനും തുള്ളികളെപ്പോലെയായിരുന്നു." *Spirit of Prophecy*, volume 3, 243.

1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ നിരാശയ്ക്കുശേഷമുള്ള രണ്ടാം സമ്മേളനത്തിൽ, ക്രിസ്തു 1843-ലെ തെറ്റിൽനിന്ന് തന്റെ കൈ പിൻവലിച്ചു.

"തങ്ങളുടെ കർത്താവ് എന്തുകൊണ്ടു വന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലായിരുന്ന ആ വിശ്വസ്തരും നിരാശരായവരും അന്ധകാരത്തിൽ വിട്ടുകളയപ്പെട്ടില്ല. പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങളെ പരിശോധിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ബൈബിളുകളിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. കണക്കുകളുടെ മേലുണ്ടായിരുന്ന കർത്താവിന്റെ കൈ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു, പിഴവ് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു. പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങൾ 1844-ലേക്കു നീളുന്നതായി അവർ കണ്ടു; കൂടാതെ, പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങൾ 1843-ൽ അവസാനിച്ചു എന്നു കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ സമർപ്പിച്ചിരുന്ന അതേ തെളിവുതന്നെ, അവ 1844-ൽ അവസാനിക്കുമെന്നു തെളിയിച്ചു." Early Writings, 237.

നിരാശയുടെ സമയത്ത് രണ്ടാം ദൂതൻ തന്റെ കയ്യിൽ "ഒരു എഴുത്തുമായി" ഇറങ്ങി വന്നു.

"ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവരുവാൻ മറ്റൊരു ശക്തനായ ദൂതന് ദൗത്യം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. യേശു അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു എഴുത്ത് വെച്ചു; അവൻ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ, 'ബാബിലോൻ വീണിരിക്കുന്നു, വീണിരിക്കുന്നു' എന്നു അവൻ ഘോഷിച്ചു." Early Writings, 247.

രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടുകൂടെ ആരംഭിച്ച പരീക്ഷണ പ്രക്രിയ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് പകർന്നു ലഭിക്കുകയും സന്ദേശം തിരമാലപ്പെടാക്കുവാൻ തെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന; അന്നു പെന്തക്കോസ്റ്റിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ച വരെ എത്തിച്ച സമയം അമ്പതു ദിവസങ്ങളായ ഒരു കാലയളവിനാൽ മുമ്പായി നിന്നിരുന്ന; അത് വീണ്ടും നാൽപ്പത് ദിവസങ്ങളുടെ ഒരു കാലഘട്ടവും, അതിനെ അനുഗമിച്ച പെന്തക്കോസ്റ്റിൽ അവസാനിച്ച പത്തു ദിവസങ്ങളുടെ ഒരു കാലഘട്ടവും

ചേർന്ന തായിരുന്ന ു.

“ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിരന്തരം അവർക്കു കൈ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടവരാണ്. ആദിമ ശിഷ്യന്മാർ പത്ത് ദിവസം അപേക്ഷയിൽ ചെലവഴിച്ചശേഷവും, സകല ഭിന്നതകളും നീക്കിക്കളഞ്ഞശേഷവും, ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള പരിശോധനയിൽ അവർ ഏകീകരിക്കപ്പെടുകയും, പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് അവയെ വിട്ടുകളയുകയും, വിശുദ്ധസഹവാസത്തിൽ പരസ്പരം ചേർന്നുകൂടുകയും ചെയ്തശേഷമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരിൽമേൽ വന്നത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം നിവൃത്തിയായതും. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അത്ഭുതകരമായൊരു പകർച്ച ഉണ്ടായി. അപ്രതീക്ഷിതമായി, പ്രബലമായി വീശുന്ന കാറ്റിന്റെ ശബ്ദംപോലെ ഒരു ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് വന്നു, അവർ ഇരുന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വീട് മുഴുവൻ അതുകൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. ‘അന്നേദിവസം ഏകദേശം മൂവായിരം ആത്മാക്കൾ അവരോടുകൂടെ ചേർക്കപ്പെട്ടു.’” Review and Herald, March 11, 1909.

നാല്പത് ദിവസങ്ങളിലുടനീളം ക്രിസ്തു സന്നിഹിതനായി ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു; അതിനുശേഷം അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു. അതിനെ തുടർന്ന പത്ത് ദിവസങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പെന്തക്കോസ്റ്റ് പകർച്ചയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഒരുക്കത്തിന്റെ കാലമായിരുന്നു. ക്രൂശിനെ തുടർന്നുള്ള ആ നാല്പത് ദിവസങ്ങളിലെ ഉപദേശം 1844 ഏപ്രിൽ 19 മുതൽ 1844 ഓഗസ്റ്റ് 12-ന് ആരംഭിച്ച എക്സെന്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിന്റെ ആരംഭം വരെയുള്ള കാലയളവിനോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. പെന്തക്കോസ്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ പത്ത് ദിവസങ്ങൾ, 1844 ഓഗസ്റ്റ് 12 മുതൽ 17 വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അന്നാണ് സാമുവൽ സ്നോ കൊണ്ടുവന്ന അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളി എന്ന സന്ദേശത്തിൽ മില്ലറൈറ്റുകൾ ഏകീകൃതരായത്. ആ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ പ്രകടമായി; യോഗത്തിന്റെ സമാപനത്തിൽ പെന്തക്കോസ്റ്റ് പകർച്ച ലഭിച്ചത് ഒരു വിഭാഗത്തിനേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. ആ നാല്പത് ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു; മറ്റൊരു വിഭാഗം ഉപദേശം നിരസിച്ചു. അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളി എത്തിയപ്പോൾ ഒരു വിഭാഗത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എണ്ണ; മറ്റെ വിഭാഗത്തിനില്ലായിരുന്നു.

“വരൻ താമസിച്ച ിരിക്ക ുമ്പേ ാൾ അവർ എല്ല ാവരും മയങ്ങ ി ഉറങ്ങ ി. വരന്റെ താമസിക്ക ൽ എന്ന ു പറയുന്ന തിലൂടെ കർത്ത ാവിനെ പ്രതീക്ഷ ിച്ച ിരുന്ന സമയം കടന്ന ുപോകലും, നിരാശയും, ഉണ്ട ായതുപോലെ തോന്ന ിയ താമസവും സൂചിപ്പ ിക്ക ൈപ്പ ടുന്ന ു. ഈ അനിശ്ച ിതത്വ ത്തിന്റെ സമയത്ത ൽ, ഉപരിപളവരുമായും അർദ്ധ ഹൃദയരുമായവരുടെ താൽപര്യ ു ഉടൻതന്നെ കൂലുങ്ങ ിത്ത ുടങ്ങ ി, അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങ ൽ ശിഥിലമായി; എന്ന ാൽ ബൈബിളിനെ വ്യ ക്ത ിപരമായി അറിയുന്ന തിന്റെ അടിസ്ഥ ാനത്ത ിലായിരുന്ന ു അവരുടെ വിശ്വ ാസം എന്ന വർക്കേ ാ,

അവരുടെ കാലുകൾക്ക് പൂർണ്ണ നിരാശയുടെ തിരമാലകൾ കഴുകിക്കളയാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പാറ ഉണ്ടായിരുന്നൂ. 'അവർ എല്ലാവരും മയങ്ങി ഉറങ്ങി;' ഒരു വിഭാഗം നിർലക്ഷ്യരായിത്തീർന്നു. വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു. തീലും, മറ്റൊരു വിഭാഗം കൂടുതൽ വ്യക്തമായ വെളിച്ചം ലഭിക്കുവാൻ ക്ഷമയോടെ കാത്തുനിൽക്കുകയും ആയിരുന്നൂ. എന്നിരുന്നാലും, പരീക്ഷയുടെ രാത്രിയിൽ, പിന്നിലത്തെ വർക്ക് പേപ്പർ ഏതാനും അളവിൽ അവരുടെ ഉത്സാഹവും ഭക്തിയും ക്ഷയിച്ചു. തുപോലെ തോന്നി. അർദ്ധ ഹൃദയരും ഉപരിപ്ലവരുമായവർക്ക് ഇനി അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കാനാകാത്തതായി തോന്നി. ഓരോരുത്തനും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള നിലനിൽക്കുകയോ വീഴുകയോ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നൂ." The Great Controversy, 395.

പെന്തക്കൊസ്തലിലേക്കു നയിച്ച പത്ത് ദിവസങ്ങളിലും എക്സിറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിന്റെ കാലയളവിലും, തന്റെ സന്ദേശം ലോകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് മുമ്പായി ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ രണ്ടാമതും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാം ദൂതൻ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം വീണ്ടും നിരാശപ്പെടുകയും ചിതറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കു നയിച്ചതോടെ ഉപദേശത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടം ആരംഭിച്ചു. 1849-ൽ, 1844 ഏപ്രിൽ 19-ന്റേയും ഒക്ടോബർ 22-ന്റേയും നിരാശകളിൽനിന്നു താൻ പുറത്തെത്തിച്ചവരെ വീണ്ടും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുവാൻ കർത്താവ് തന്റെ കൈ രണ്ടാമതും നീട്ടി.

1844-ൽ, മൂന്നാം ദൂതൻ ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ തന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ആ നിർദ്ദേശം; എന്നാൽ മഹാനിരാശയെ തുടർന്നുണ്ടായ "സംശയത്തിന്റേയും അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റേയും കാലഘട്ടത്തിൽ" പലർക്കും വഴി തെറ്റി. 1849-ഓടെ, ചിതറിക്കിടന്ന ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ ആ ചരിത്രം പ്രതിപാദിച്ചതാകട്ടെ 1863-ലെ പരാജയത്തെയും, ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ ആദ്യ കാദേശീനെയും ആയിരുന്നു. ഒരു ലക്ഷം നാല്പ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ഭാവിയിലെ ജയം, രണ്ടാമത്തെ കാദേശിൽ അവർ നടത്തേണ്ട പ്രവർത്തനം എന്നിവ വൈകിപ്പോയി.

2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് കർത്താവ് ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ അന്ത്യ ദിനജനത്തെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി, അവർ തിന്നേണ്ട തന്റെ ആത്മീയഭക്ഷണം അവർക്കു നൽകി, പിന്നിലത്തെ മഴ തളിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചുകൊണ്ടുനിൽക്കെ തന്റെ ആത്മദാവിനെ ആജനത്തറിഞ്ഞ് ഉറക്കം അതുപോലെ തന്നെ 2020 ജൂലൈ 18-ലേക്കു നയിച്ച ഒരു പരിശോധനാപ്രക്രിയയും അവൻ ആരംഭിച്ചു; അന്നു അവന്റെ അന്ത്യ ദിനജനം നിരാശപ്പെടുകയും ചിതറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. മൂന്നു പാതി ദിവസത്തേക്ക് അവർ വീഥിയിൽ മരിച്ചുകിടന്നു. ആ മൂന്നു പാതി ദിവസങ്ങളും, ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു് നാൽപ്പതു ദിവസങ്ങളുടെ കാലയളവും ഒരു മരുഭൂമിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നൂ. അതുപോലെ തന്നെ ,

1844 ഏപ്രിൽ 19 മുതൽ 1844 ഓഗസ്റ്റ് 12 വരെയുള്ള കാലയളവും, 1844 ഒക്ടോബർ 22 മുതൽ 1849 വരെ ഉള്ള കാലയളവും അതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

2023 ജൂലൈ മുതൽ, പെന്തക്കൊസ്തൽ മുമ്പായി വന്ന പത്ത് ദിവസങ്ങളായ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെ, ആഗസ്റ്റ് 12 മുതൽ ആഗസ്റ്റ് 17 വരെ എക്സെറ്ററിൽ നടന്ന ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗും, 1849 മുതൽ 1863 വരെയുള്ള കാലഘട്ടവും, ഇവയൊക്കെയും പരസ്പരം ഒത്തുചേരുന്നു. അവ ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിന ജനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ശേഖരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നിരാശയിൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ചവരെ ഉള്ള കാലഘട്ടം വ്യക്തമായി വ്യത്യസ്തമായ രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ഗുഹ്യചരിത്രത്തിൽ, മതത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ രേഖയും (നാമമാത്രസഭ), ലവോദിക്കുന്ന ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ രേഖയും (നാമമാത്ര അഡ്വെന്റിസം), കത്തോലിക്കരുടെ രേഖയും, സത്യപ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ രേഖയും എല്ലാം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ നാല് രേഖകൾ, മഹാസർപ്പം (യൂദാസ്), മൃഗം (കത്തോലിക്കര), കള്ളപ്രവാചകൻ (മതത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം) എന്ന ത്രിവിധ ഐക്യത്തോടു വിവാദത്തിൽ നിൽക്കുന്ന സത്യപ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു.

അതേ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിനകത്ത് മതത്യാഗിയായ റിപ്പബ്ലിക്കൻസിസത്തിന്റെ വംശരേഖയും ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ വംശരേഖയ്ക്കുള്ളിൽ ഡെമോക്രാറ്റ് പാർട്ടി (മഹാസർപ്പം)യും റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി (മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ)യും തമ്മിലുള്ള ഒരു വിവാദം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയാണ് മൃഗത്തിനുള്ള പ്രതിമ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മുൻകൈ എടുക്കേണ്ടത്; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അത് മൃഗത്തിന്റെ (പാപത്വത്തിന്റെ) പ്രവചനപരമായ സവിശേഷതകൾ പ്രകടമാക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തിൽ വടക്കിന്റെ രാജാവും മൃഗവും ആയിരിക്കുന്ന പാപത്വത്തിന്, ദൈവം ന്യായവിധിയുടെ ഒരു ഉപകരണമായി ഉപയോഗിച്ചതിനാൽ നിർവഹിക്കപ്പെട്ട സേവനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലമായി, ഈജിപ്ത് (മഹാസർപ്പം) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യ പുത്രന്, ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ സൈന്യത്തെ സോറിനെതിരായി മഹത്തരമായ സേവനം ചെയ്തതിനാൽ; ഓരോ തലയും മൊട്ടയടിക്കപ്പെട്ടു, ഓരോ തോളും ഉരിഞ്ഞുപോയി; എങ്കിലും സോറിനെതിരായി അവൻ ചെയ്ത സേവനത്തിനായി അവനോ അവന്റെ സൈന്യത്തിനോ വേതനം ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല. ആകയാൽ യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർക്ക് മിസ്രയീംദേശം കൊടുക്കും; അവൻ അതിന്റെ

സമ്പത്തു എടുത്തുകൊള്ളും, അതിന്റെ കവർച്ച എടുത്തുകൊള്ള അതിന്റെ ഇര പിടിച്ചുകൊള്ളും; അതു അവന്റെ സൈന്യത്തോടു വിജയം നേടിയതിനാലാകാം. അവർ എനിക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ അതിനെതിരായി ചെയ്ത സേവനത്തോടു പ്രതിഫലമായി ഞാൻ അവന്നു മിസ്രയീംദേശം കൊടുത്തതിനാലാകാം എന്നു യഹോവയായ കർത്താവ് നിന്റെ അരുളപ്പാടു. ആ ദിവസത്തിൽ ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ കൊമ്പു മുളപ്പിക്കും; അവരുടെ നടുവിൽ ഞാൻ നിനക്കു വായുവു പരത്തുന്നതും; അപ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നതും എന്നു അവർ അറിയും. യെരെമി 29:18-21.

ഈ ഭാഗത്തിൽ വടക്കിന്റെ രാജാവായ നെബൂഖദ്നേസറിന് കുലിയായി മിസ്രയീം ദേശം നൽകപ്പെടുന്നു; അതുവഴി അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ പാപ്പാധിപത്യത്തിന് മിസ്രയീം നൽകപ്പെടുന്നു എന്നു പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ആ മിസ്രയീം എന്നത് മഹാസർപ്പം, അഥവാ പത്ത് രാജാക്കന്മാർ, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയാകുന്നു; അവർ അല്പകാലത്തേക്കു തങ്ങളുടെ ഏഴാമത്തെ രാജ്യം മൃഗത്തിനു കൊടുക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നു.

നീ മൃഗത്തിന്മേൽ കണ്ട പത്ത് കൊമ്പുകൾ വേഗതയോടെ ഭക്ഷിക്കുകയും, അവളെ ശൂന്യവും നഗ്നയും ആക്കുകയും, അവളുടെ മാംസം തിന്നുകയും, അവളെ അഗ്നിയാൽ ചുട്ടെരിക്കുകയും ചെയ്യും. കാരണം, ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ നിറവേറുന്നതുവരെ, അവന്റെ ഇഷ്ടം നടപ്പാക്കുന്നതിനും, ഒരുമതിയായി നിലകൊള്ളുന്നതിനും, തങ്ങളുടെ രാജ്യം മൃഗത്തിനു ഏല്പിക്കുന്നതിനും ദൈവം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 17:16, 17.

ഈ പ്രവാചകപരമായ പണം ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്ന് വാക്യം നാൽപ്പത്തിരണ്ട്-ലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അവൻ ദേശങ്ങളിന്മേലും തന്റെ കൈ നീട്ടും; മിസ്രയീംദേശം ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയില്ല. ദാനിയേൽ 11:42.

പിന്നത്തെ മഴയുടെ സമയത്ത് പാപ്പാധികാരം നാശമാക്കുകയോ മേൽ വിജയം കൈവരിക്കുന്നു; കാരണം ഈ പ്രതിഫലം ദൈവം "ഇസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ കൊമ്പ് മുളപ്പാൻ ഇടയാക്കുന്ന" "ദിവസത്തിൽ" "നിറവേറുന്നു." ദൈവത്തിന്റെ ഇസ്രായേൽ മുളപ്പാൻ ഇടയാക്കുന്നതു മഴ തന്നെയാണ്; ആ ദിവസം കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ ദിവസമായിരുന്ന 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ചു.

യാക്കോബിൽ നിന്നു വരുന്ന വർവേർ പിടിക്കും; യിസ്രായേൽ പുഷ്പിച്ചു മുളച്ചു. ലോകത്തിന്റെ ഉപരിതലം ഫലങ്ങൾ ഊൽ നിറക്കും. അവനെ അടിച്ചു വരെ അവൻ അടിച്ചു തുപോലെ തന്നെ യോ അവൻ അവനെ അടിച്ചു തു? അല്ലെങ്കിൽ, അവനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ സംഹാരത്തിന്നു തക്ക വണ്ണം മോ അവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു തു? അളവോടെ, അതു പൊട്ടി പുറപ്പെടുവേ ധർമ്മം, നീ അതിനോടു വാദിക്കും; കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ ദിവസത്തിൽ അവൻ തന്റെ പ്രക്ഷുബ്ധ കാറ്റിനെ തടഞ്ഞു നിർത്തി ആകയാൽ ഇതുകൊണ്ടു യാക്കോബിന്റെ അകൃത്യം

പരിഹരിക്കപ്പെടും; അവന്റെ പാപം നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇതുതന്നെ സകല ഫലവും ആകുന്നു; അവൻ യാഗപീഠത്തു്യിലെ സകല കല്ലുകളും തകർത്തു് ചിതറിച്ച് ചുണ്ണാമ്പുകളല്ല കല്ലെപ്പോലെ ആക്കു്വേണ്ടാൻ, അശോരാപ്രതിഷ്ഠകളും വിഗ്രഹങ്ങളും നിലനിൽക്കയില്ല. യെശയ്യാവു 27:6-9.

പിന്നാമ്പുറമഴ പകർന്നൊഴുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്താണ് ഈജിപ്ത് പാപ്പസംബന്ധിയായ മൃഗത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നത്. മൂന്നാം കഷ്ഠതയുടെ ഇസ്ലാമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കിഴക്കൻ കാറ്റ് 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് "തടയപ്പെട്ടു", അഥവാ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടു, അപ്പോൾ തന്നെയാണ് പിന്നാമ്പുറമഴ തളിച്ചുതുടങ്ങിയത്. തുടർന്ന് അവർ മുളച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ഇസ്രായേലിന്മേൽ ആ മഴ അളന്ന്, (തളിച്ചുകൊണ്ട്) തുടങ്ങുകയുണ്ടായി. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത്, മൂന്നാം കഷ്ഠത വീണ്ടും വരുമ്പോൾ, പിന്നാമ്പുറമഴ അളവില്ലാതെ പകർന്നൊഴുക്കപ്പെടുന്നു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11നും ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിനും ഇടയിൽ "യാക്കോബിന്റെ അകൃത്യം" നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്നു; "നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്നു" എന്ന ഹീബ്രു പദത്തിന് "പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നു" എന്നർത്ഥമുണ്ട്. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത്, ആ പത്ത് രാജാക്കന്മാർ മൃഗത്തിന്റെ ഒരു ലോകവ്യാപക പ്രതിരൂപം രൂപീകരിച്ചുകൊണ്ട് പാപ്പത്വവുമായി വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, പാപ്പസംബന്ധിയായ മൃഗത്തിന് ഈജിപ്ത് (മഹാസർപ്പം) ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിനു മുമ്പായി, ഒരുലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന കാലത്ത്, മതഭ്രഷ്ട റിപ്പബ്ലിക്കൻ കൊമ്പ് മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പിനോടുകൂടെ മൃഗത്തിനൊരു പ്രതിമ രൂപീകരിക്കുന്നു; ആ പ്രവാചക രേഖയിൽ റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയെ ജയിച്ചടക്കുന്നു, കാരണം ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടി ഒരു ഡാഗൺ ശക്തിയാണ്, റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി പാപ്പത്വത്തിന്റെ പ്രതിമ രൂപീകരിക്കുന്ന ശക്തിയാണ്.

ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ പ്രവചനാത്മക ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ അവസാനവും റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയുടെ അവസാനവും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ആ രണ്ടു പാർട്ടികളും റിപ്പബ്ലിക്കനിസം എന്ന കൊമ്പിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു; എന്നാൽ അവ ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചരിത്രത്തിലും നീളുന്ന ഒരു ആഭ്യന്തര സംഘർഷത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ കൊമ്പ് (റിപ്പബ്ലിക്കൻ) ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പുകളുടെ ഒരു ആഭ്യന്തര സൂക്ഷ്മപ്രപഞ്ചത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

മേദ്യ രൂടെയും പർഷ്യ രൂടെയും രാജ്യത്തു്യിന്റെ സാക്ഷ്യത്തു്യിൽ, അവസാനം ഉയർന്ന കൊമ്പാണ് കൂടുതൽ ഉയർന്നത്; അതുപോലെതന്നെ അമേരിക്കൻ ചരിത്രത്തു്യിൽ ആദ്യം ആരംഭിച്ചത് ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയായിരുന്നൂ, എന്നാൽ അവസാനം റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി കൂടുതൽ ഉയർന്നുവന്നു.

ഡെമോക്രാറ്റുകൾക്കുള്ള മേലടക്കം റിജയിക്കുന്ന 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ച അന്തർദ്ദേശീയ മതപരമായ ചരിത്രത്തിൽ, ആഗോളവാദികളും മഹാസർപ്പത്തത്തിൽനിന്നു പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട വരുമായ ഡെമോക്രാറ്റുകൾ വെളിപ്പെടുത്തിയ അധികാരം പതിനൊന്നിലെ അടിത്തട്ടിലുള്ള കൂഴിയിൽനിന്നു ഉയർന്നുവന്നു, 2020-ലെ തിരഞ്ഞെടുക്കലിൽ കൂടെ നില്ക്കുന്ന ബിഷപ്പ് നീക്കം ചെയ്തത് 2015-ൽ അദ്ദേഹം തന്നെ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ആരംഭിച്ചു; അതിനുശേഷം അത് കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തിയതിനാലാണ്.

2020-ൽ ഡെമോക്രാറ്റുകൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കവർന്നെടുത്തപ്പോൾ, അവർ തുടർന്ന് പെലോസി വിചാരണകൾ ആരംഭിച്ചു; എന്നാൽ 2022-ൽ ട്രംപ് തന്നെ മൂന്നാമത്തെ പ്രചാരണം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, ഡെമോക്രാറ്റുകളുടെ മേൽ ഭയം വന്നു, അവരുടെ ക്രോഡ് മാത്രമേ വർദ്ധിച്ചുള്ളൂ; അപ്പോൾ അവർ ട്രംപിനെയും അവന്റെ പിന്തുണക്കാരെയും വലിയ ക്രോഡത്തോടെ എതിർത്തുവന്നു, കാരണം അവരുടെ സമയം ചുരുങ്ങിയതാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ അവന്റെ മരണത്തെ ആഘോഷിച്ചു; എന്നാൽ അവർ എഴുന്നേറ്റുനിന്നപ്പോൾ, മഹാഭയം അവരുടെ മേൽ പതിച്ചു.

അവർ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം, അതലഗർഭത്തിൽനിന്നു കയറിവരുന്ന മൃഗം അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു, അവരെ ജയിച്ചു, അവരെ കൊന്നുകളയും. അവരുടെ ശവങ്ങൾ മഹാനഗരത്തിന്റെ തെരുവിൽ കിടക്കും; ആത്മീയമായി അതിനെ സൊദോം എന്നും ഇറജിപ്പ് എന്നും വിളിക്കുന്നു; അവിടെയായിരുന്നു നമ്മുടെ കർത്താവും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത്. ജാതികളിലും ഗോത്രങ്ങളിലും ഭാഷകളിലും രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ളവർ അവരുടെ ശവങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസവും അരദിവസവും കാണും; അവരുടെ ശവങ്ങളെ കല്ലറകളിൽ ഇടുവാൻ സമ്മതിക്കുകയുമില്ല. ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർ അവരെക്കുറിച്ച് ആനന്ദിച്ചു ഉല്ലസിക്കും; പരസ്പരം സമ്മാനങ്ങൾ അയക്കും; കാരണം, ഈ രണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മൂന്നു ദിവസവും അരദിവസവും കഴിഞ്ഞശേഷം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ജീവന്റെ ആത്മാവ് അവരിൽ പ്രവേശിച്ചു; അവർ തങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ നിന്നു; അവരെ കണ്ടവരുടെ മേൽ മഹാഭയം വന്നു വീണു. വെളിപ്പാട് 11:7-11.

ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ അവസാനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന കാലഘട്ടം 2021-ലെ ബൈഡന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽനിന്നു 2025-ലെ ട്രംപിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം വരെ വ്യാപിക്കുന്നതു. ആ കാലഘട്ടം പെലോസി വിചാരണകളോടെയാണ് ആരംഭിച്ചത്; അവ പൂർണ്ണമായും ഭരണഘടനാവിരുദ്ധവും സ്വഭാവത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണമായും രാഷ്ട്രീയപരവുമായിരുന്നു. 1989-ൽ അന്തർദ്ദേശീയ കാലത്തിന്റെ സമയത്തിൽനിന്നു ആരംഭിച്ചു, ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തെ പ്രസിഡൻറിലേക്കു എത്തിയതുവരെ, ആറാമത്തെ പ്രസിഡൻറിന്റെ മരണത്തെ

പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആ ചരിത്രം രാഷ്ട്രീയ വിചാരണകളോടെയാണ് (പെലോസി വിചാരണകൾ) ആരംഭിച്ചത്; രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിപരീതമാകുമ്പോൾ, അത് ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ മരണത്തോടും രണ്ടാമത്തെ ഒരു പെലോസി വിചാരണകളുടെ സമുച്ചയത്തോടും കൂടി അവസാനിക്കുന്നൂ.

ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു; അതിന്റെ ആദ്യ നിവൃത്തി ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിൽ സംഭവിച്ചു. ഒരു ഭരണകക്ഷി മറ്റൊരു ഭരണകക്ഷിയെ കൊന്നൊടുക്കുകയും, തുടർന്ന് അതേ ഭരണശക്തി തന്നെയും അട്ടിമറിക്കപ്പെടുകയും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന, ഗില്ലോട്ടിൻ-സ്വഭാവമുള്ള രാഷ്ട്രീയ യുദ്ധത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയമായ ചരിത്രദൃഷ്ടാന്തം ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവമാണ്.

ബൈഡന്റെ സ്ഥാനാരോഹണവും പെലോസി വിചാരണകളും ആരംഭിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ട്രംപിന്റെ രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനാരോഹണത്തേക്കും പെലോസി വിചാരണകളുടെ മറിച്ചിലേക്കും ഉള്ള കാലയളവ് ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ അവസാനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കൂടാതെ, എലിയൻ ആൻഡ് സെഡിഷൻ ആക്റ്റുകൾ മുൻപായയായി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓർഡറുകളുടെ പ്രാവർത്തീകരണം ട്രംപ് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്ന സമയത്തെയും അത് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓർഡറുകളുടെ പ്രാവർത്തീകരണം രണ്ടാം പെലോസി വിചാരണകൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കും; അതുവഴി മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ യഥാർത്ഥ ഗൗരവത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ തുടക്കവും അത് തിരിച്ചറിയിക്കും. ആ കാലഘട്ടം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട്, ആ കാലഘട്ടം എലിയൻ ആൻഡ് സെഡിഷൻ ആക്റ്റുകൾക്ക് സമാന്തരമായ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓർഡറുകളോടെ ആരംഭിച്ച്, ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. അവിടെയാണ് റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി അവസാനിക്കുന്നത്.

ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ സമാപനത്തെയും തുടർന്ന് റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയുടെ സമാപനത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളും പ്രവചനാത്മകമായി പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്; അവ 1776 മുതൽ 1798 വരെ നീളുന്ന ഇരുപത്തിരണ്ടു വർഷങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിന് മൂന്നു വഴിക്കല്ലുകളുണ്ട്: 1776-ലെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം, പതിമൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഭരണഘടന, അതിനു പിന്നാലെ 1798-ലെ ഏലിയൻ ആൻഡ് സെഡിഷൻ ആക്റ്റ്. ഈ മൂന്ന് വഴിക്കല്ലുകളും ഡെമോക്രാറ്റിക്, റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടികളുടെ രേഖയിൽ നിറവേറുന്നു; എങ്കിലും രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും വഴിക്കല്ലുകളുടെ പ്രയോഗം ഓരോ രേഖയിലും വ്യത്യസ്ത സ്ഥാനത്താണ്.

ഈ വഴിമാർക്കുകൾക്കും അവയുടെ നിവൃത്തികൾക്കും അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

“രണ്ട് പക്ഷങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ; സാത്താൻ തന്റെ വളഞ്ഞതും വഞ്ചനാപരവുമായ ശക്തിയാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; സത്യത്തിൽ നിലനിൽക്കാതെ, സത്യത്തിൽനിന്നു ചെവി തിരിച്ച് കെട്ടുകഥകളിലേക്കു വഴിമാറിപ്പോയിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും അവൻ ശക്തമായ ഭ്രമങ്ങളിലൂടെ പിടികൂടുന്നു. സാത്താൻ തന്നെയും സത്യത്തിൽ നിലകൊണ്ടില്ല; അവൻ അധർമ്മത്തിന്റെ മർമ്മമാണ്. തന്റെ സൂക്ഷ്മചാതുര്യത്തിലൂടെ, ആത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന തന്റെ തെറ്റുകൾക്കു അവൻ സത്യത്തിന്റെ രൂപഭാവം നൽകുന്നു. അവയെ വഞ്ചിപ്പിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ളതാകുന്നതു ഇതിലാണു. സത്യത്തിന്റെ കൃത്രിമാനുകരണം ആയതിനാലാണ് സ്തിരിച്ചലിസം, തിയോസഫി, അതുപോലുള്ള വഞ്ചനകൾ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിന്മേൽ ഇങ്ങനെ ശക്തമായ പ്രഭാവം നേടുന്നത്. ഇതിലാണു സാത്താന്റെ പ്രഗല്ഭമായ പ്രവർത്തനം. അവൻ താൻ മനുഷ്യന്റെ രക്ഷിതാവും മനുഷ്യജാതിയുടെ ഉപകാരിയും ആണെന്നു നടിക്കുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ ഇരകളെ നാശത്തിലേക്കു കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ വശീകരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു.”

“നമ്മുടെ സുരക്ഷയുടെ വില ഉറക്ക മില്ലാത്ത ജാഗ്രതയാണെന്നു ദൈവവചനത്തിൽ നമ്മെ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും നേരായ പാതയിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് പ്രലോഭനം ശക്തിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ ലോകം വലയിലകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിപ്പിക്കുന്നതിനായി എണ്ണമറ്റ പദ്ധതികളും മാർഗ്ഗങ്ങളും ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിൽ സാത്താന്റെ കൗശലം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വഞ്ചന അവന്റെ കൈയിൽ അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു കല ആയി മാറിയിരിക്കുന്നു; അവൻ വെളിച്ചത്തിന്റെ ദൂതന്റെ വേഷത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ നമ്മുടെ ഭാവം മുഖത്തു ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ, പക്ഷേ വ്യാജവും നാശകാരിയും ആയ സിദ്ധാന്തങ്ങളാൽ ലോകത്തെ മലിനമാക്കുവാനുള്ള അവന്റെ പദ്ധതികളെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണ് ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണു മാത്രമാണ്. മതസ്ഥാതന്ത്രത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും മതലോകത്തിലേക്കു ഒരു വിധത്തിലുള്ള അടിമത്തം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നതാണ് അവന്റെ പ്രവർത്തനം. സംഘടനകളും സ്ഥാപനങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നു കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ അവ സാത്താന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കും; അപ്പോൾ വഞ്ചനയും കപടതയും സത്യത്തിനായുള്ള ഉത്തരാഹത്തത്തിന്റെയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കായുള്ള അഭിനിവേശത്തിന്റെയും സാദൃശ്യം ധരിച്ചിരിക്കും. നമ്മുടെ ആചരണത്തിൽ പകർപ്പുകാശം പോലെ തുറന്ന തല്ലാത്ത തൊക്കെയും ദുഷ്ട പ്രഭുവിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു

പെടുന്ന ത്. പുരോഗമിച്ച സത്യം കൈവശമുണ്ടെന്ന അവകാശപ്പെടുന്ന Seventh Day Adventists മധ്യേ പ്ലേ റ്റലും അവന്റെ മാർഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നതു്.”

“കർത്താവ് അവർക്കു അയയ്ക്കുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകളെ മനുഷ്യർ എതിർക്കുമ്പോൾ, അവർ ദുഷ്പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നേതാക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു; അത്തരം മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കാൻ തുനിയുന്നു—മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ദൈവം തന്നെ ചെയ്യാത്തതു ചെയ്യുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രീതികളും പദ്ധതികളും കൊണ്ടുവരുന്നു; ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടേതായ തെറ്റിദ്ധാരണകളാൽ അവർ സത്യത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്കുള്ള വിശ്വാസം ദുർബലമാക്കുകയും, പുളിപോലെ പ്രവർത്തിച്ച് നമ്മുടെ സ്ഥാപനങ്ങളെയും സഭകളെയും മലിനമാക്കി ദുഷിപ്പിക്കുന്ന വ്യാജസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നീതി, സമത്വം, പക്ഷപാതരഹിതമായ ന്യായവിധി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയെ താഴ്ത്തുന്ന എന്തും, ദൈവത്തിന്റെ മാനുഷിക പ്രവർത്തകരെ മനുഷ്യബുദ്ധികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന ഏതു ഉപായമോ ഉപദേശമോ ആയാലും, അതു ദൈവത്തിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു; അതു ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുന്നു, കാരണം അതു കഠിനമായ സത്യനിഷ്ഠയുടെയും നീതിയുടെയും പാതയിൽനിന്നു അകറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു.”

“മനുഷ്യൻ തന്റെ സഹമനുഷ്യനെ ഏറ്റവും അല്പമായ അളവിൽപോലും ഭരിക്കുകയോ അടിച്ചമർത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതു ഉപായത്തെ വ്യം ദൈവം ഭരിക്കലും ന്യായീകരിക്കുകയില്ല. വീണ്ടുമ്പോയ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ള ഏകപ്രത്യയശയശുവിനെ നോക്കുകയും അവനെ ഏകരക്ഷകനായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ്. മനുഷ്യൻ മറ്റുള്ള മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി ഇരുമ്പുപോലുള്ള ഒരു നിയമ നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഉടൻതന്നെ, സ്വന്തം ചിന്തപ്രകാരം മനുഷ്യമട്ടിലാക്കുന്നതിനായിക്കൊണ്ടു തുടങ്ങുന്ന ഉടൻതന്നെ, അവൻ ദൈവത്തെ അനാദരിക്കുകയും തന്റെ സ്വന്തം ആത്മാവിനെയും തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ആത്മാക്കളെയും അപകടത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. പാപിയായ മനുഷ്യന്റെ പ്രത്യയശയം നീതിയും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല ദൈവത്തിൽ മാത്രമാണ്; മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം പുലർത്തുകയും അവനോടുള്ള ജീവനായ ബന്ധം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്രേ കാലം മാത്രമേ അവൻ നീതിമാനായിരിക്കുകയുള്ളു. വയലിലെ ഒരു പുഷ്പത്തു് മണ്ണിൽ അതിന്റെ വേർ ഉണ്ടായിരിക്കണം; അതിന്റെ വായുവും മഞ്ഞുവും മഴയും സൂര്യപ്രകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ അനുകൂലതകൾ ലഭിക്കുന്നതനുസരിച്ചേ അത് പുഷ്പിപ്രാപിക്കു; ഇവ എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയാണ്. മനുഷ്യരുടെ കാര്യവും അതുപോലെയാണ്. ആത്മാവിന്റെ ജീവിതത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതു്

ദൈവത്തെ ശിക്ഷിക്കുന്ന ഓരോ കാര്യവും പലതരത്തിലുള്ളതാണ്. മനുഷ്യനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതും ജന്മത്തെ നമ്മുടെ ഭാഗ്യമാക്കുന്നതും നമ്മുടെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന ഏവരുടെയും ശാപം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. The 1888 Materials, 1432-1434.